మాగాడు

– అత్తలూరి విజయలక్ష్మి

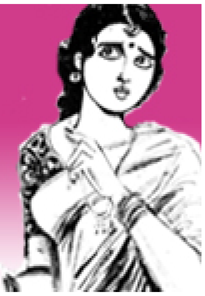

(గత సంచిక తరువాయి)

అతను నెమ్మదిగా నడుస్తూ అప్పన్న బృందం, కళ్ళతో కట్టుకుంటున్న ఇసకమేడలు దగ్గరకు వచ్చాడు.

"బాబాయ్ నిజంగానే మోటారు బోటులో ఎంత దూరమైనా ఎల్లోచ్చంతావా" అప్పన్న వైపు సంభ్రమాశ్చర్యాలతో చూస్తూ అడిగాడు సిమ్మన్న..

" పెద్దోల్లు సెబితే ఇశ్వాసం ఉండాలరా.. ఏమో! పోవచ్చేమో1 ఆ అయ్యగోరు బాడీక్కి ఇత్తానన్నారుగా.. సూద్దాం.."

"అప్పన్నా! ఏంటి ఖాళీగా కూర్చున్నారు " అని పలకరిస్తూ వచ్చాడు అతను.

అతన్ని చూడగానే అప్పన్న గుర్తించాడు. గబుక్కున లేచి నిలబడి " దండాలయ్యా " అన్నాడు.

" ఇవాళ యాటకి వెళ్ళలేదేంటి!" అడిగాడు.

"దినాం యాడ బొతాం దొరా! పోయినా సేపలు పడేది నమ్మకం లేదు.." నిరాశగా అన్నాడు ఒక జాలరి.

" తవరు ఒక్కరే వొచ్చారు అమ్మగారు రాలేదా అయ్య గారూ! " అడిగాడు సిమ్మన్న.

ఆరోజు భార్యాభర్తలు చాలాసేపు వాళ్ళతో కబుర్లు చెబుతూ చేపలవేట గురించి చేపల గురించి, అమ్మకాల గురించి వివరంగా తెలుసుకోవడం అందరికీ గుర్తుంది.. అందుకే అతన్ని చూడగానే చేపల కోసమే వచ్చి ఉంటాడన్న నమ్మకంతో " ఏం కావాలయ్యగారూ!" అని అడిగాడు అప్పన్న వినయంగా.

"రొయ్యలున్నాయేమో అని వచ్చాను. మీరు వేటకి వెళ్లలేదు కదా! సరే! ఎండు చేపలు ఉన్నాయా!"

" ఎన్ని కావాలండీ! వీశో, రెండీశలో ఉంటాయి.. "

" రెండు వీశెలు దొరుకుతాయా..."

“ఆయ్ చూత్తానండి.. ఆడొల్లని అడగాల “ అని చెప్పి ఇసకలో ఆడుకుంటున్న పధ్నాలుగేళ్ళ చంద్రాన్ని కేకేసి, “అమ్మనడిగి రెండు కేజీలు ఎండుసేపలట్రారా “ అని ఆదేశించాడు. చంద్రం పరిగెత్తాడు.

ఈలోగా అతను సంభాషణ మొదలుపెడుతూ “ మామూలుగా మీరు వేటకి వెళితే ఏ వేళలో వెళ్తారు “ అడిగాడు.

“ నడిరేతిరి యేల పన్నెండు దాటినాకే మా యాట మొదలయ్యేది..” తేలిగ్గా అన్నాడు గంగయ్య అనే మత్స్యకారుడు.

“ఎంత ఆదాయం వస్తుంది నెలకి ?”

“అయ్యా! గతంలో రోజంతా యాతాడితే గుప్పిడు రొయ్యలు, రెండో, మూడో సిన్న సేపలు పడేవీ.. అవి మా ఆడొల్లు అమ్ముకునోత్తే నూరో, రెండు నూర్లో వచ్చేది.. అందరం కలిసి కడుపునిండా తినే ఒల్లం.. రాను, రానూ సేపలు తక్కువైపోతుండాయి.. దొరా! రొయ్యలు బాగా దొరుకుతున్నాయి..మునుపు రొయ్యలు కొనేవోల్లు కాదు..ఇప్పుడు రొయ్యలు కొంతున్నారు.. అయినా ఇప్పుడు గతంలో మాదిరి ఈడ నుంచి వలెత్తే పడ్డం లేదు సారూ! బాగా లోతుకెల్లితేనె కొన్ని పడుతున్నాయి..!” అన్నాడు అప్పన్న.

“అందుకు కారణం తెలుసా మీకు?” అడిగాడు అతను సంధ్యారుణ కాంతుల్లో మెరుస్తున్న వాళ్ళ నల్లని కండలు చూస్తూ.

“ఏవుంతాది? మాకాడ మోతారు బోట్లు లేవు.. ఈ పడవల్లో పైపైన యాతాడితే ఏవోత్తయి..” అన్నాడు.

ఎంత అమాయకులు! ఈ అమాయకత్వాన్ని విస్సబాబు లాంటి వాళ్ళు, వాళ్ళకి అనుకూలంగా మార్చుకుని వీళ్ళని మాయమాటలతో మభ్యపెట్టి వాళ్ళ పబ్బం గడుపుకుంటున్నారు..నిజానికి చేపలు తగ్గిపోడానికి కారణంరోజు, రోజుకీ పెరుగుతున్న కాలుష్యం. ఆధునిక సౌకర్యాలు అందరికీ అందుబాటులో లేకపోవడం, తరచూ వస్తున్న తుపానులు ఇలా అనేక కారణాలు ఉన్నాయి. వచ్చిందే చాలని, పూట గడిస్తే చాలనుకునే అల్ప సంతోషులు వీళ్ళు.. వీళ్ళ బలహీనతే దళారులకు బలం.

ఏది ఏమైనా, ఏజెన్సీ ప్రజల బాగోగులు చూడాల్సిన బాధ్యత ఉన్న అధికారి తను.. వాళ్ళని కాపాడాలి.. ధృడంగా అనుకున్నాడు.

“ఇప్పుడు మీతో మాట్లాడి వెళ్ళినాయన ఎవరో తెలుసా!“ అడిగాడు.

“ తెల్దండి ... ఎవురండి “

“అతనిలాంటి వాళ్ళని బ్రోకర్స్, అంటే దళారులు అంటారు. మీలాంటి అమాయకులను శ్రమను చాలా తెలివిగా వాళ్ళకి అవకాశంగా వాడుకుంటూ మరపడవలు మీకు బాడీక్కి ఇచ్చి, మిమ్మల్ని సముద్రంలో చాలా దూరం పంపిస్తారు. మోటారు బోటు కాబట్టి అంత దూరం తేలిగ్గా వెళ్లగలుగుతారు. చేపలు కానీ, రొయ్యలు కానీ బాగా దొరుకుతాయి. అవన్నీ ఒక్కరోజులో మీరు మార్కెట్ చేసుకోలేరు.. భద్రపరచడానికి మీ దగ్గర కోల్డ్ స్టోరేజ్ లేదు.. అవి బయట ఉంటే చచ్చిపోతాయి. మీరు కష్టపడి ప్రాణాలకు తెగించి, సంపాదించుకున్న సరుకు అలా పాడయితే మీరు బాధపడతారు కదా. అలా పాడు చేసేకన్నా ఎంతో కొంత వస్తుందిలే అని ఇలాంటి బ్రోకర్స్ అడిగిన ధరకు ఇచ్చేస్తారు. వాళ్ళు కోల్డ్ స్టోరేజ్ లో భద్రపరచి, మార్కెట్ లో మంచి రేటు మాట్లాడుకుని సొమ్ము చేసుకుంటారు. అదే మీ దగ్గరే కోల్డ్ స్టోరేజ్ ఉంటే మీ సరుకు మీరే మంచి ధరకు అమ్ముకోవచ్చు కదా! “

అందరూ ఒకరి మొహాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. ఒకొక్కరి మెదడులో ఒక్కో పిడుగు పడుతున్నట్టు వినిపించసాగాయి ఆ మాటలు. అతని మాటలు సానపెట్టిన కత్తిలా పదునుగా పనిచేయసాగాయి.

“అవునోరే.. అయ్యగారు సెప్పేది నిజవేరొ! అని ఒకరితో ఒకరు అనుకున్నారు. అది గమనించి అతను మరింత ఉత్సాహంగా వాళ్ళకి దళారులు చేస్తున్న మోసాలు మరింత ఆసక్తిగా చెప్పసాగాడు.

“అంతే కాదు, వయసులో ఉన్న మీ మగపిల్లలకి పెద్ద మొత్తం ఆదాయాల ప్రలోభాలు పెట్టి, ఉపాధి కల్పిస్తామని చెప్పి ఇతర రాష్ట్రాలకు, పరాయి దేశాలకు బానిసలుగా పంపిస్తున్నారు. ఆ పిల్లలంతా అక్కడ వందల మైళ్ళు సముద్రంలో ప్రయాణాలు చేసి, తిండి, నీళ్ళు లేక నానా యాతనలు పడి, చనిపోయిన వాళ్ళు చనిపోతే, కొందరు చావు తప్పి కన్ను లొట్టబోయినట్టు కళ్ళల్లో ప్రాణాలు పెట్టుకుని తిరిగి వస్తున్నారు.”

అతను చెప్పేది నోళ్ళు తెరుచుకుని వింటున్న ఆ జాలరులంతా “ ఎవులండీ ఆల్లు.. మా వోల్ల పిల్లోలను సంపుతున్నారా.. ఏరా నిజవే!” ముక్కున వేలేసుకుని నమ్మలేనివాడిలా పక్కన కూర్చున్న మరొక జాలరీని అడిగాడు ఒకతను..

“ఏలకు సారూ! మా పిల్లోలనేల సంపెది? “ అడిగాడు అప్పన్న.

“ కావాలని కత్తులతో పొడిచి ఎవరూ చంపరు. కానీ అలాంటి దుర్భర పరిస్థితులు కలగచేస్తారు.. ఆ పిల్లల శ్రమ దోచుకుని వాళ్ళంతా గొప్పవాళ్ళు అవుతారు. నేను చెప్పేది ఏంటంటే, ఈ బ్రోకర్స్ మీ తెలివితక్కువ తనాన్ని ఆసరా చేసుకుని మీ జీవితాలతో ఆడుకుంటున్నారు. దేశంలో అతి పెద్ద సముద్ర తీర ప్రాంతం అయిన గుజరాత్లో మోటారు బోట్ల వాడకం బాగా పెరుగుతున్నది. ఎందరో మత్స్యకారులు బ్యాంకుల్లో ఋణాలు తీసుకుని మోటారు బోట్లు

కొనుక్కుంటున్నారు. అది చూసి మన రాష్ట్రంలో జాలరులు కూడా కొందరు లోన్స్ తీసుకుని మోటారు బోట్లు కొన్నారు కానీ, మోటారు బోటు శబ్దానికి చేపలు గల్లంతు అవుతూ వలలకు చిక్కడం లేదు. ఇంజన్ బోటు నడపడంలో నేర్పు ఇంకా అలవడక జాలరులు ఆశించంత దూరం వెళ్లలేక పోవడంతో ఎక్కువ చేపలు పట్టలేక పోతున్నారు. పట్టినవి విస్సబాబు లాంటివాళ్ళు తక్కువ ధరలకు కొనడంతో వాళ్లకి నష్టం వస్తోంది.

భయంతో కళ్ళు పెద్దవి చేసి తన వైపే చూస్తున్న వాళ్ళ వైపు పరిశీలనగా చూస్తూ మరింత ధృఢంగా చెప్పసాగాడు అతను.

“మీరే ఒక మోటారు బోటు కొనుక్కున్నారు అనుకోండి. ఎప్పటికన్నా ఎక్కువ చేపలు రావాలిగా. అలా కాకుండా ఉన్నవి కూడా పడకపోతే ఏమవుతుంది? ఒడ్డునుంచి సముద్రంలోకి పడినట్టు అవుతుందా లేదా!

“ అంతేకదూ మరీ “ అన్నాడు అప్పన్న తల ఊగిస్తూ.

అతను మరింత ఉత్సాహంగా చెప్పసాగాడు. “పైగా మీరు కూడా మీ పిల్లలని చదివించరు. ప్రభుత్వం ఎన్ని పధకాలు చేసినా మీ దాకా అవి చేరవు. అందుకేగా మీ పిల్లలకి చిన్నప్పటి నుంచీ మీరు వలేయడం నేర్పిస్తారు. అప్పుడప్పుడే వలలేయడం నేర్చుకుంటున్న వాళ్ళు నైపుణ్యం సంపాదించాలంటే సమయం పడుతుంది. అందుకని మీలాంటి వాళ్ళు కొందరు ఓపిక తగ్గో, లేక ఆర్ధికంగా వేయసొచ్చిన పిల్లలు మీకు ఉపయోగపడాలన్న ఆశతో మరో ఉపాధి మార్గం కోసం చూస్తారు. ఆ పరిస్థితిని ఇందాక వచ్చిన, అతని పేరు విస్సబాబు. అతని వృత్తే మోసాలు చేయడం. మీలాంటి వారికి అందరికీ తాయిలాలు చూపించి మోసం చేస్తూ ఉంటాడు. మీ పిల్లలని అలా పంపిస్తే పెద్ద మొత్తాలు ఆదాయం వస్తుంది.. మీ కష్టాలు గట్టెక్కుతాయి అని ప్రలోభపెడుతూ ఇతర రాష్ట్రాలకు వాళ్ళని పంపిస్తూ కమిషన్ వ్యాపారం చేస్తుంటాడు. ఇప్పటికి రెండుసార్లు పట్టు పడ్డాడు.. కానీ రాజకీయ పలుకుబడితో తప్పించుకుని మళ్ళీ అదే పని చేస్తూ ఉంటాడు. ఆ తాయిలం కోసం మీ పిల్లలని పంపించినా, మీరు వెళ్ళినా, జీవితం నరకం. ఇంక బతుకు మీద ఆశ వదులుకోడమే. “

ఉత్తరాంధ్ర జిల్లాల నుంచే కాక. కేరళ నుంచి గుజరాత్ నుంచి కూడా ఎంతోమంది ఇలాంటి వాళ్ళ వలల్లో చిక్కుకుని అరేబియా సముద్ర తీరప్రాంత రాష్ట్రాలకు వలసలు పోవడం ప్రారంభించారు. అలా వెళ్ళిన వాళ్ళు కొందరు అత్యుత్సాహంతో పాకిస్థాన్ బోర్డరు వరకు వెళ్లి అక్కడ కోస్ట్ గార్డు ల చేతుల్లో చిక్కి నానా అగచాట్లు పడుతున్నారు.

నిజానికి మన విశాఖపట్నం, శ్రీకాకుళం సముద్ర తీరాలు చాలా విస్తారమైనవి. మోటారు బోట్లు ఉపయోగించి సుఖంగా ప్రయాణం చెయ్యొచ్చు. కానీ జెట్టీలు లేకపోడం వలన మోటారు బోట్లకు అనువుగా లేదు. వైజాగ్ నుంచి

ఇచ్ఛాపురం వరకు ఉన్న 260 కిలోమీటర్ల తీరప్రాంతంలో ఎక్కడ ఒక్క జెట్టీ కూడా లేదు! అలాంటప్పుడు మోటారు బోట్లతో సముద్రంలోకి దూరం ఎలా వెళతారు? సాధ్యం కాదుకదా! అతి కష్టం మీద వెళ్ళినా బోటు శబ్దం వినగానే చేపలు సముద్రం లోతుకు వెళ్లిపోతుండడంవల్ల, మరింత లోతుకి వెళ్ళాల్సిన పరిస్థితి వస్తోంది. అది మరీ ప్రమాదకరం. ఆ ప్రమాదం నుంచి తప్పించుకోడానికి ఇంజన్ బొటులు వాడుతున్నారు కొందరు. ఇంజన్ బోటులకు కూడా జెట్టీలు కావాలసిందే. ఈ విషయంలో అవగాహన ఉన్న కొందరు మత్స్యకారులు ప్రతి ప్రాంతంలో జెట్టీలు నిర్మించాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నారు. ప్రభుత్వం ఆలోచిస్తోంది. అంచేత అపరిచితులను ఎవరినీ నమ్మకండి.. జాగ్రత్తగా ఉండండి.. మీకు మోటారు బొట్లు బాడిక్కి ఇస్తానని చెప్పి అధిక బాడిగ వసూలు చేస్తాడు. పిల్లలని అసలు పంపించకండి..తీసికెళ్ళి పరాయి దేశాల వాళ్లకి బానిసలుగా అమ్మేస్తాడు. ఒకసారి పంపించాక వాళ్ళు తిరిగివస్తారని మాత్రం అనుకోకండి. అందుకు సిద్ధం అయితేనే పంపండి. ”

అతను చెప్తున్న విషయాలు నోళ్ళు తెరుచుకుని వినసాగారు వాళ్ళు.

వింటున్న అందరి గుండెలు దడ, దడ లాడుతూ ఎప్పటికన్నా వేగంగా కొట్టుకోసాగాయి. గభాల్న అతని కాళ్ళమీద పడి “ బాబయ్యా.. ఈ ఇసయాలేవి మాకు తెలియదు.. తవరు సెప్పి మాకు మేలు సేసినారు. దండాలయ్యా! బతికుంటే సేపలు లేకున్నా, పొలుసులు తిని బతుకుతాం. మా బతుకులు మేము బతికితే సాలు బాబయ్యా..ఇదేసాలు అద్దు..ఇంకేమొద్దు” అంటూ దండాలు పెట్టసాగారు.

“ జాగ్రత్తగా ఉండండి ఇలాంటి వాళ్ళు చాలా మంది ఉంటారు. ఎవరి ప్రలోభాలకి లొంగకండి. ప్రభుత్వం మీ కోసం చాలా పథకాలు చేస్తోంది.. మీ పిల్లలకి ఉచితంగా చదువులు చెప్పిస్తుంది. మీకు మోటారు బొట్లు కొనుక్కోడానికి అప్పులు ఇస్తుంది.. మీకు కావాలంటే ఇలాంటి విషయాల్లో నేనేదన్నా సాయం చేస్తాను సరేనా.. “ అంటూ చంద్రం తెచ్చిన ఎండు చేపలు తీసుకుని డబ్బులిచ్చి, మరోసారి హెచ్చరించి వెళ్ళిపోయాడు.

అప్పటివరకు భూమికీ , ఆకాశానికి మధ్య వేళ్లాడుతూ పైకి ఎక్కాలా, కిందకి దిగాలా అనే సందిగ్ధావస్థలో ఉన్న అందరూ గట్టిగా ఊపిరి పీల్చుకుని గుడిసెల వైపు నడిచారు.

అయితే, జరుగుతున్నదంతా గంభీరంగా గమనిస్తున్న సముద్రుడు గుంభనగా నవ్వుకున్నాడు.

విస్సబాబు రెండు రోజుల తరవాత జీపు ఇచ్చి మనిషిని పంపించాడు..అందరూ ముక్త కంఠంతో “ మేము రాము..మాకు మోటారు బొటులు ఒద్దు... మా పడవలే చాలు “ అంటూ నిరాకరించారు. ఎంత చెప్పినా వాళ్ళు అదేమాట

మీద ఉండడంతో చేసేది లేక అతను వెళ్ళిపోయాడు. ఆ తరవాత మళ్ళీ ఎవరూ వాళ్ళ దగ్గరకు రాకపోడంతో ఊపిరి పీల్చుకున్నారు.

(కొనసాగింపు వచ్చే నెలలో)

COMMENTS